

Jan Paweł II powiedział kiedyś, że każde pokolenie ma swoją własną perspektywę. U dzieci – młodość, u młodych ludzi – dorosłość, u dorosłych – starość, a u starszych pozostaje perspektywa wieczności. Jaką perspektywę te ostatnie pokolenia pokazują młodszemu? Jak prawidłowo traktować doświadczenia seniorów? Rozważmy to dzisiaj. Szacunek do przodków jako obowiązek

Wydaje się, że w odniesieniu do dziadków obowiązuje zasada „albo dobrze, albo wcale”. W naszym środowisku kulturowym nie jest szczególnie rozpowszechnione krytykowanie osób starszych. I, chyba, jest w tym ziarno mądrości. Mimo to nie znamy okoliczności, w których żyli, sprzeczności losu i prób, przez które musieli przejść. Działa swoisty rodzaj domniemania niewinności. † Jeśli nie zgadzamy się ze starszym pokoleniem, to najczęściej milczymy. Szacunek dla przodków w dużej mierze uczy posłuszeństwa. Tak, lekko się uśmiechając, robimy swoje, nie protestując przeciwko osobom starszym. W każdej chwili może się okazać, że mieli rację.

Szanować dążenia

Istnieje takie przekonanie, że pewne zmiany w białoruskim społeczeństwie są możliwe tylko wtedy, gdy odejdzie „tamto” pokolenie. Mówią, homo sovieticus nie może przeskoczyć sam siebie. Jest to dość kontrowersyjna teza. Chciałbym zwrócić uwagę tylko na jeden aspekt: brak szacunku do dążeń i dobrych intencji.

Starsi ludzie żyli w innej rzeczywistości. Ich perspektywa zawsze wydaje się trochę spóźniona. Jednak, mimo to wiele razy poświęcali się dla różnych ideałów, dążyli do czegoś. Powiedzieć na głos, że „jesteście sowietami, tak was nauczyli” – boli. To, jakby na końcowym odcinku zaznaczyć, że bitwa była o nic. I w ogóle nie było bitwy. Życie jest do niczego. To trochę jak zabicie człowieka. Niedocenienie szczerych i dobrych intencji powoduje niesamowity ból.

Słuchać i mieć swój rozum

Pewnego dnia podczas pielgrzymki nocowałem w domu emerytowanego oficera, radzieckiego pilota. Rano zaprowadził nas do reszty pielgrzymów i obok kościoła życzył nam dobrej drogi. Nie wszedł do świątyni. Powiedział, że przez całe życie był ateistą, a na starość byłoby nieuczciwie zmienić swoje poglądy.

Niektórzy przez całe życie żyli kosztem swoich żon. Inni myśleli tylko o karierze lub pieniądzu. Inni o niczym nie myśleli. Mówi się, że wraz ze starością przychodzi mądrość, a dla niektórych wraz ze starością przychodzi samotność. Czy więc wszyscy dziadkowie są idealni? Każdy wiódł wzorowe życie? Przed każdym należy milczeć?

Czasami, patrząc na niektórych starszych ludzi, dziwimy się ich upartości i życiowej

Móc uczyć się od osób starszych

Wpisany przez Арцём Ткачук
26.07.2020 00:00

zatwardziałości. Ale młodszy i w takim wypadku powinni kierować się dwiema poprzednimi zasadami: szanować starszych i doceniać dążenia. Milcząc i bez komentarzy. Są to także lekcje. Możesz nauczyć się robić jak inni, a możesz nauczyć się nie robić jak inni.

Najważniejsze – patrzeć w milczeniu i się uczyć.